

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.526 van 15 januari 2002
in de zaak A. 101.946/XII-3002.**

In zake : de gemeente BOOM,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. BUTENAERTS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 180

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaten B. STEEGEN en E. SCHELLINGEN,
kantoor houdende te BILZEN,
Markt 12, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente BOOM op 19 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 19 januari 2001 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport waarbij de aanvraag om een financiële tussenkomst van het Vlaams Noodfonds wordt verworpen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUTENAERTS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat B. STEEGEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. DE SOMERE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat ten gevolge van een vonnis van 2 februari 1999 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zetelend zoals in kort geding, de Intercommunale voor Slib- en Vuilverwijdering van Antwerpse Gemeenten de verbranding van afvalstoffen gedurende meer dan acht maanden dient stop te zetten; dat hierdoor verzoekster, lid van de intercommunale, meeruitgaven heeft en inkomsten derft; dat zij daarom op 11 mei 1999 beslist de bevoegde minister om een schadeloosstelling uit het Vlaams Noodfonds te verzoeken; dat verzoekster op 7 februari 2000 een dossier indient ten bedrage van 5.649.165 frank; dat de minister bij de bestreden beslissing besluit geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag om een financiële tussenkomst, omdat rechts-gedingen deel uitmaken van de normale werking van de rechtsstaat en een uitspraak van een rechtbank dan ook geen bijzondere omstandigheid is die aanleiding kan geven tot een uitzonderlijke toelage;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster doet gelden dat “[g]elet op het belang van de bestreden beslissing (10% van de totale belastingen over 2000)” een herziening ervan “een gunstige en merkbare impact” zou hebben op de mogelijkheid om haar beleid ten uitvoer te leggen en minder lasten aan haar inwoners op te leggen, dat de bestreden beslissing het haar onmogelijk maakt om haar beleid “optimaal te kunnen tenuitvoerleggen, zonder de bevolking te treffen”, dat zij “diensten zoals de bibliotheek [heeft] moeten terugschroeven, hetgeen blijkt uit de vermindering van de werkingskosten voor 2001” en dat “de nieuwe begroting geen rekening [houdt] met de problematiek van het OCMW, zodat ook het rusthuis zal moeten inkrimpen”, dat “daarenboven” een verhoging van de fiscale druk een negatief effect op haar imago heeft en de gemeente minder aantrekkelijk maakt voor potentiële inwoners;

Overwegende dat het “belang” van de bestreden beslissing aanzienlijk geringer is dan verzoekster beweert; dat het niet op 10%, maar slechts op 2% neerkomt van de belastingen die voor 2000 werden begroot; dat, voorts, niet om het even welke belemmering in de “optimale” uitoefening van haar voorgenomen beleid geacht kan worden de gemeente een ernstig en moeilijk herstelbaar nadeel te doen lijden; dat het bestaan van zo een nadeel aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens aannemelijk moet worden gemaakt; dat noch met betrekking tot het “terugschroeven” van de bibliotheek, noch met betrekking tot het “inkrimpen” van het OCMW-rusthuis enige verduidelijking wordt bijgebracht; dat het in die omstandigheden niet mogelijk is een en ander te beschouwen als een nadeel dat én ernstig én moeilijk herstelbaar is; dat, ten slotte, het aangevoerde imagoverlies ten gevolge van een verhoging van de fiscale druk op de bevolking niet lijkt samen te gaan met het eerder beweerde nadeel dat de gemeente haar beleid heeft moeten aanpassen om de bevolking niet te treffen; dat verzoekster geen verklaring geeft voor die ogenschijnlijke inconsistentie; dat in dit licht vooralsnog met de verwerende partij wordt aangenomen dat niet bewezen is dat de verhoging van de gemeentelijke fiscale druk een gevolg is van de sluiting van de verbrandingsoven, en van de aangevochten weigering om daarvoor een financiële tussenkomst toe te staan;

Overwegende dat uit het voorgaande volgt dat niet aan de tweede schorsingsvoorwaarde voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien januari 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.